

Література:

1. Біологія: навчальний посібник. Київ: Знання, 2010. 436 с.
2. Дарвін Чарльз. Походження видів шляхом природного відбору або збереження порід у боротьбі за життя. Львів: Піраміда, 2009. 539 с.
3. Лейко М. Біологічні основи моральності. Філософія і культура. 2011. Т. 13(2). С. 102-110
4. Ярмола І. Вплив епігенетики на моральну поведінку людини. Вісник психології. 2019. 45(2). С. 85-92

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-491-0-65>

МУЗИЧНІ ФЕСТИВАЛІ В УКРАЇНІ: СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ

Кочияшвілі А. В.

*здобувачка І курсу другого (магістерського) рівня освіти
факультет мистецтва і дизайну*

Міжнародний гуманітарний університет

*Науковий керівник: **Татарнікова А. А.***

доктор мистецтвознавства, доцент,

завідувач кафедри мистецтвознавства

та загальногуманітарних дисциплін

Міжнародний гуманітарний університет

м. Одеса, Україна

На перетині XX та XXI століть музичні фестивалі в Україні як публічні масштабні заходи, стали не лише видатними подіями у мистецькому світі, що сприяють піднесенню національної музичної культури, але й потужним фактором розвитку соціокультурних процесів [с. 105]. Фестивальні рухи є ключовим елементом сучасної культурної політики змістове наповнення котрих пронизані духом відкритості, динамізму, здатністю створювати атмосферу гостинності, щедрості, формуючи сприятливий мікроклімат для публіки, учасників, журналістів, що відіграє важливу роль у формуванні національної культурної ідентичності та засвоєнні національно-культурних цінностей і традицій.

Сьогодні музичні фестивалі як культурна акція мають свій визначений статус (міжнародний, національний – всеукраїнський, регіональний) і змістове наповнення та класифікуються на: універсальні (охоплюють кілька видів мистецтв); спеціалізовані (присвячені одному виду мистецтва –

театральні, музичні, кінофестивалі); монографічні (присвячені одному автору: композитору, актору тощо); тематичні (присвячені певній епосі, жанру або стилістичному напрямку); вузькоспеціалізовані (фестивалі народної, дитячої, молодіжної пісні) [с. 151]; жанрові (приділяють увагу окремому жанру – опері, симфонії, ораторії тощо).

Сучасна українська фестивальна культура є яскравим прикладом поєднання національної спадщини, традицій з інноваційними підходами що, роблять фестивальні заходи більш привабливими для сучасної аудиторії, особливо молоді. Традиційні елементи української культури – народні танці, пісні, костюми, ремесла, обряди – гармонійно поєднуються з інтерактивними просторами, мультимедійними інсталяціями, новими формами участі та цифровим мистецтвом. Яскравим прикладом такого симбіозу є етнофестивалі, які доповнюються 3D-мепінгом, сучасним музичним саундом, VR-експозиціями або екологічними інноваціями. Таке поєднання сприяє глибшому розумінню культурних коренів і створює унікальний простір для творчого самовираження та міжкультурного діалогу.

Разом із цим, сучасні дослідження свідчать про значний вплив фестивалів на економічний розвиток країни, тим самим стимулюючи туристичний сектор та створюючи нові робочі місця, де серед ключових економічних аспектів фестивального руху можна виділити: залучення туристів і розвиток локального бізнесу; підтримку культурних індустрій; розширення міжнародної співпраці завдяки участі закордонних митців. У цьому контексті державна підтримка відіграє вирішальну роль у розвитку фестивального руху, а національна стратегія розвитку культури має включати фінансування таких ініціатив і сприяти формуванню сприятливих умов для організаторів мистецьких подій [2, с. 12].

Вищевикладене демонструє, що сучасні музичні фестивалі в Україні, як нова модель культурного життя та система комунікації, незважаючи на труднощі організації, мають важливе значення для збереження культурної спадщини. Великі фестивальні проекти позитивно впливають на підвищення авторитету України у світі як держави, що дбайливо зберігає свої традиції задля розвитку національної культури [1, с. 155].

Література:

1. Бермес І. Організаційні засади музичного фестивального руху в Україні. *ISSN 2311–9489, Культурологічна думка*. 2015, N8. С. 150–155.
2. Зінська Т. Музично-виконавське мистецтво в соціокультурному просторі України кінця ХХ – початку ХХІ століття: автореф. дис. канд. мист.: спец.: 26.00.01. / Т. Зінська – Київ, 2011. 18 с.
3. Швед М. Тенденції розвитку міжнародних фестивалів сучасної музики в Україні на новому етапі (1990–2005 рр.): автореф. дис. канд. мист. спец: 17.00.01. / М. Швед. Львів, 2006. 20 с.